

ΘΟΥΡΙΟΣ

Μελωδ. ἰδιαιτέρα, Α, ἀρ. 35

~~~~~

Τὰ ῥόδα ὅταν ἔδρεπες, Ἑλλάς, τοῦ Μαραθῶνος,
ἡγείρεσο πολύδοξος ἐλευθερίας θρόνος.

Μουσῶν θριάμβων στέφανοι σ' ἐκόσμουν ἀγλαοί,
κ' ἐμπρός σου γόνυ ἔκλινον θαυμάζοντες λαοί.

Ἄλλ' ὁ δαίμων τῆς δουλείας ἦλθ' ἐρήμωσιν φυσῶν
καὶ ἀνήρπασε τὰς πόλεις, τὰ τεμένη τῶν Μουσῶν,
καὶ βαθὺ ἐχύθη σκότος ἔπου ηὔγαζε τὸ φῶς,
καὶ εἰς τὸν ζυγὸν ἐθρήνει λαὸς δοῦλος, κεκυφώς.

Ἐμπρός!

Ἐμπρός! Ὁ δοῦλος θρηνεῖ ματαίως
ἂν θαρράλέως
δὲν πολεμῇ.

Ὅστις ξιφήρης πέσῃ γενναίως,
αὐτοῦ ὁ θάνατος εἶναι τιμή.

—

Εἰς οὐρανὸν ἐβρόντησε, τὰ κύματα ἐβόων·
ἐσείσθ' ἡ γῆ, κ' ἐσχίσθησαν οἱ τάφοι τῶν ἡρώων,
κ' ἐξέτεινε τὴν χεῖρά του προστάττων ὁ Θεός·
«Ἀνάστα ὁ πολύδακρυς τῆς ἐκλογῆς λαός!»

Καὶ ἀνέστη, τὴν ἀρχαίαν πανοπλίαν του φορῶν,
καὶ ἀτρόμητος κατῆλθεν εἰς ἀγῶνα ἱερόν.

Εἰς τὴν βίβλον τῶν ἡρώων νέα γράφεται σελίς,
καὶ σφραγὶς σταλάζει δόξης πᾶσα αἵματος κηλὶς.

Ἐμπρός!
 Ἐμπρός! Ὁ δοῦλος θρηνεῖ ματαίως
 ἂν θαρράλέως
 δὲν πολεμῇ.
 Ὅστις ξιφήρης πέσῃ γενναίως,
 αὐτοῦ ὁ θάνατος εἶναι τιμή.

—
 Οἱ μαχηταὶ θερίζονται. Μ' ἐλευθερίας μῦρον
 πᾶσαν κοιλάδα ἔρρανε τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων.
 Ἀνασκιρτᾷ καὶ πάλλεται ἡ ποτισθεῖσα γῆ,
 καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἑνδοξὸν ἀγῶνα εὐλογεῖ.
 Ὅσω μένει μία μόνη εἰς τὰς φλέβας μας σταγὼν,
 ὅσω εἷς στενάζει Ἕλληνα ὑπὸ βάρβαρον ζυγόν,
 ἀγρυπνῶμεν! Μὴ τὸ ξίφος μᾶς ἐκπέσῃ τῆς χειρός.
 Ἀσθενὴς ἂν ᾔν' ἡ χεὶρ μας, μεθ' ἡμῶν ὁ ἰσχυρός.
 Ἐμπρός!
 Ἐμπρός! Ὁ δοῦλος θρηνεῖ ματαίως
 ἂν θαρράλέως
 δὲν πολεμῇ.
 Ὅστις ξιφήρης πέσῃ γενναίως,
 αὐτοῦ ὁ θάνατος εἶναι τιμή.

